

Sygn. akt VIII U 1404/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 kwietnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił A. W. prawa do wcześniejszej emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca nie osiągnął wieku emerytalnego oraz na wymagane 15 lat okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach, udokumentował jedynie 13 lat, 4 miesiące i 11 dni.

(decyzja - k. 31-32 akt ZUS)

Od powyższej decyzji odwołał się A. S. wnosząc o jej zmianę i zaliczenie do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w okresie od 1 października 1980 roku do 31 marca 1985 roku, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy organowi rentowemu do ponownego rozpoznania.

Odwołujący podniósł, iż w w/w okresie pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w charakterze spawacza.

(odwołanie - k. 2-3)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc, że do stażu pracy wnioskodawcy nie zaliczono okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) ponieważ z przedłożonych dokumentów wynikają rozbieżności co do zajmowanych stanowisk – w świadectwie pracy w szczególnych warunkach wskazano, stanowisko spawacza, zaś w świadectwie pracy i dokumentacji osobowej wskazano stanowisko ślusarz remontowy. Wobec powyższego, w ocenie organy rentowego, nie ma podstaw do uznania, iż wnioskodawca w sposób stały wykonywał pracę w warunkach szczególnych.

(odpowiedź na odwołanie - k. 8)

Na rozprawie w dniu 20 stycznia 2016 roku pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

(e-protokół – 00:02:34)

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca – A. W. urodził się w dniu (...). Odwołujący złożył wniosek o emeryturę w dniu 25 marca 2015 roku oświadczając w nim, że nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

(bezsporne, a nadto wniosek k. 1 – 4 akt ZUS)

W toku postępowanie przed organem rentowym wnioskodawca wykazał ogólny staż pracy w wymiarze 28 lat 3 miesiące i 27 dni, na który składały się okresy składkowe w wymiarze 28 lat 2 miesiące i 18 dni oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 1 miesiąca i 9 dni. Na wymagane do dnia 1 stycznia 1999 roku 15 lat stażu pracy w warunkach szczególnych odwołujący udowodnił przed Zakładem jako bezsporny staż w wymiarze 13 lat, 4 miesiące i 11 dni.

(bezsporne, a nadto uzasadnienie decyzji z dnia 23.04. 2013 r. – k. 31-32 akt ZUS)

Zaskarżoną decyzją z dnia 23 kwietnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił A. W. prawa do wcześniejszej emerytury z uwagi na to, że wnioskodawca nie osiągnął wieku emerytalnego i nie wykazał co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

(decyzja - k. 31-32 akt ZUS)

W okresie od 1 października 1980 roku do 31 marca 1985 roku A. W. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) w Ł.. Pracę świadczył na podstawie umowy o pracę z dnia 14 października 1980 roku w której strony ustaliły, iż umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony, a odwołujący będzie pracować w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku ślusarza remontowego.

(umowa o pracę – k. 8-9 akt ZUS)

Również z wystawionego w dniu 27 marca 1985 roku świadectwa pracy wynika, iż odwołujący był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku ślusarza remontowego. W świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych wskazano zaś, że w tym samym okresie czasu wnioskodawca wykonywał prace spawacza elektryczno-gazowego.

(świadectwo pracy – k. 5 akt ZUS, świadectwo pracy w szczególnych warunkach – k. 5)

W książeczce spawacza nie widnieje wpis stwierdzający aby w okresie 1980-1985, w którym A. W. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) w Ł., odwołujący wykonywał prace spawacza.

(książeczka spawacza – k. 20-21)

W okresie od 15 lipca 1985 roku do 31 grudnia 1998 roku wnioskodawca był zatrudniony w Fabryce (...) na stanowisku spawacza. W tym okresie A. W. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy świadczył pracę przy spawaniu oraz wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowodorowym.

(bezsporne, a nadto świadectwo pracy w szczególnych warunkach – k. 6)

Okres ten, z wyłączeniem okresów zwolnień lekarskich przypadających po 14 listopada 1991 roku organ rentowy zaliczył odwołującemu jako okres świadczenia pracy w szczególnych warunkach.

Ostatecznie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał, iż A. W. udowodnił 13 lat 4 miesiące i 11 dni pracy w szczególnych warunkach.

(decyzja – k. 31-32 akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej powołanych dokumentów za wyjątkiem świadectwa pracy w szczególnych warunkach w Przedsiębiorstwie (...) w Ł.. Sąd nie dał wiary także zeznaniom świadków K. I. i E. G. oraz zeznaniom odwołującego. Zarówno treść zakwestionowanego dokumentu jak i zeznania świadków pozostają bowiem w sprzeczności z pozostałym dokumentarnym materiałem dowodowym. Z treści umowy o pracę jak i wystawionego wnioskodawcy świadectwa pracy wynika bowiem, iż w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. w latach 1980-1985 roku odwołujący pracował jako ślusarz remontowy. Okoliczność tę potwierdza również fakt, iż w książeczce spawacza nie ma adnotacji o tym, aby A. W. wykonywał tego rodzaju pracę w spornym okresie. W ocenie Sądu wiarygodność w/w świadków podważa również fakt, iż świadkowie Ci – wieloletni znajomi odwołującego z pracy, nadmiernie eksponują korzystne dla niego okoliczności, wielokrotnie powtarzając, iż A. W. nie zajmował się niczym innym poza spawaniem.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie i jako takie podlegało oddaleniu.

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat – dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zaś ust. 2 w/w przepisu stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;

2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle § 2 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok SN z 15.12.1997 r. II UKN 417/97 – (...) i US (...) i wyrok SN z 15.11.2000 r. II UKN 39/00 Prok. i Prawo (...)).

W przedmiotowym stanie faktycznym nie budzi wątpliwości fakt, iż wnioskodawca spełnia przesłanki ustawowe co do wieku oraz lat okresów składkowych i nieskładkowych. Co prawda w chwili wydawania przez organ rentowy decyzji, wnioskodawcy do ukończenia 60-tego roku życia brakowało jeszcze 4 dni co było jedną z przyczyn odmowy przyznania mu emerytury, jednak obecnie przesłanka wieku została już spełniona. Sąd podzielił natomiast ocenę organu rentowego, iż wnioskodawca nie spełnił warunku posiadania 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Praca spawacza elektryczno-gazowego niewątpliwie jest pracą w szczególnych warunkach (wykaz A dział XIV poz.12 pkt 1,2 zarządzenia Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 27 lipca 1983 roku).

Poza sporem był również fakt, iż to właśnie w charakterze spawacza A. W. świadczył pracę w okresie od 15 lipca 1985 roku do 31 grudnia 1998 roku w Fabryce (...). Z tego tytułu organ rentowy zaliczył mu do stażu pracy w szczególnych warunkach 13 lat, 4 miesiące i 11 dni.

Wątpliwości budziło natomiast, jaką pracę wykonywał wnioskodawca w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. od 1 października 1980 roku do 31 marca 1985 roku.

Stosownie do § 2 ust. 1 okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. W myśl § 2 ust. 2 okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

Wprawdzie wnioskodawca okazał świadectwo pracy w szczególnych warunkach w okresie od 1 października 1980 roku do 31 marca 1985 roku jednak Sąd uznał rzeczony dokument za niewiarygodny i jako taki nie dowodzący, iż wnioskodawca w trakcie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako spawacz. Jak już zostało wyżej wskazane ustaleniu takiemu przeczą nie tylko umowa o pracę i świadectwo pracy z których wynika, iż odwołujący zajmował stanowisko ślusarza remontowego, ale także treść książeczki spawacza w której nie ma wpisu poświadczającego, iż we wskazanym okresie A. W. wykonywał pracę spawacza.

Treść dokumentów dotyczących spornego okresu zatrudnienia nie potwierdza zatem pracy wnioskodawcy w charakterze spawacza, a jedynie pracę na stanowisku ślusarza remontowego. Oceny tej nie zmieniają zeznania świadków, według których odwołujący zajmował się wyłącznie spawaniem – zeznaniom tym Sąd odmówił mocy dowodowej z przyczyn wyjaśnionych powyżej.

W ocenie Sądu zebrany materiał dowodowy pozwala przyjąć, iż w okresie spornego zatrudnienia wnioskodawca wykonywał prace związane ze spawaniem, nie było to jednak jego zasadnicze zajęcie, wykonywanie jak wymaga tego § 2 ust. 1 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, jego zasadniczym zajęciem było bowiem wykonywanie obowiązków należących do ślusarza remontowego.

Jednocześnie zgodnie z wykazem A działem XIV poz. 2 pkt 4 zarządzenia Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i ochrony Środowiska z dnia 27 lipca 1983 roku bark podstaw do uznania za pracę w warunkach szczególnych wykonywanej przez odwołującego pracy ślusarza remontowego – praca ta może bowiem zostać uznana za pracę w szczególnych warunkach jedynie przy pracy oczyszczaczy przemysłowych kotłów parowych lub wodnych.

Wobec tego Sąd uznał, iż zasadnie organ rentowy odmówił uznania spornego okresu od 1 października 1980 roku do 31 marca 1985 roku za pracę w warunkach szczególnych, a w konsekwencji prawidłowo ustalił, że wnioskodawca nie udowodnił wymaganego 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych, a zatem nie spełnił wszystkich przesłanek do przyznania emerytury.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.